

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część I. — Wydana i rozesłana dnia 5 stycznia 1886.

1.

Rozporządzenie ministerstwa rolnictwa, wydane w porozumieniu z ministerstwem spraw wewnętrznych dnia 18 grudnia 1885,

tyczące się układania projektów technicznych przedsiębiorstw, które mają być wspierane z państwowego funduszu melioracyjnego.

W myśl §. 5 l. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 1884 (Dz. u. p. Nr. 116) sposób przeprowadzenia każdego przedsiębiorstwa, które ma być wspierane z państwowego funduszu melioracyjnego i kosztorys opierać się mają na umowie z Rządem zawartej.

Czy do zawarcia tej umowy oprócz projektu ogólnego ma być także przedstawiony ministerstwu rolnictwa projekt szczegółowy i w jakim czasie, — zostawia się to decyzji w każdym z osobna przypadku.

O ile przedmiotem projektów nie jest odprowadzanie wód górskich, w myśl ustawy z dnia 30 czerwca 1884 (Dz. u. p. Nr. 117), w którym to razie winny być one wygotowane podług osobnych przepisów tejże ustawy oraz rozporządzenia ministeryalnego z dnia 18 grudnia 1885 (Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1886), w przedstawianych projektach trzymać się należy następujących postanowień:

A. W projektach ogólnych.

Projekta ogólne zawierać mają:

I. Mapę przedstawiającą przegląd całego obszaru przedsiębiorstwa, do której użyć należy albo mapy generalnego sztabu c. k. zakładu geograficznego⁷ wojskowego w Wiedniu na podziałkę 1:25000 albo 1:75000, albo też mapy na podziałkę 1:28800.

Mapę tę przedstawić należy w dwóch egzemplarzach, z których jeden będzie zwrócony a drugi zachowany zostanie w ministerstwie rolnictwa.

Na mapie tej uwidocznąć należy obszar zamierzonego przedsiębiorstwa, jako też położenie naziomu, przez narysowanie oznakowanych przekrojów poziomych lub wpisanie oznak niwelacyjnych w odpowiednim rozkładzie, a nadto przedstawić mianowicie:

a) Przy regulacyi rzek.

1. Cały do regulacyi przeznaczony ciąg rzeki i tych części jej dolnego i górnego biegu, tudzież wpadających do niej wód, które wywierają wpływ na zamierzoną regulacya, lub na które ona ważny wpływ wywierać będzie.

2. Obszar opadów atmosferycznych, o ile wiadomość ta potrzebną będzie do ocenienia zamierzonego przedsięwzięcia.

Gdyby przedstawienie tego wszystkiego na tej mapie zbyt wiele miejsca zająć miało, natenczas można użyć do tego także map mniejszego rozmiaru.

3. Najważniejsze z budowli już istniejących lub dopiero wznieść się mających, które bieg rzeki przecinają (upusty, jazy, mosty, syfony itp.) albo jakikolwiek wpływ nań wywierają (grobie, drogi komunikacyjne, tudzież główne ciągi robót regulacyjnych itd. itd.), o ile te przedmioty już na mapie nie są naznaczone.

4. Szlak biegu rzeki, jaki regulacya ma utworzyć, a to w przybliżonej postaci, jakoteż odnóg głównych, jeżeli te mają być utworzone w celu nawodnienia osuszenia bagien lub przemysłowego obrotu.

5. Obszary, dotychczas przez powódzie po obu brzegach rzeki zalewane.

6. Stanowiska istniejących lub urządzić się mających wodowskazów.

7. Położenie zbiorników, jeżeli w dopływach bocznych są urządzone.

b) Przy urządzeniach do odwodniania i nawodniania.

Obszar powierzchni, która ma być ulepszona, barwistemi obwódkami określony; rozkład ważniejszych kanałów, słuz, progów, jazów i przyrządów maszynowych.

II. Plan sytuacyjny szczegółowy na podziałkę 1:2000 aż do 1:5000 tych części zamierzonej melioracyi, które przeważnie utrudniają wykonanie przedsięwzięcia lub wskazać mogą szczególny sposób postępowania przy wykonywaniu podjętego dzieła.

III. Profil ogólny podłużny tych ciągów rzeki, które mają być regulowane, lub projektowanych kanałów, obejmujący o tyle przyległe części biegu rzeki, a względnie takie długości poniżej i powyżej usć kanałowych, aby można było wynioskować, o ile dzieło odpowie celowi względem tych przyległych części rzeki.

Do tego profilu podłużnego użyć należy:

1. Dla długości, używając map na podziałkę 1:25000 lub 1:28800, podziałki dwa razy większej, a zaś przy użyciu map na podziałkę 1:75000, pięć razy większej od podziałki planu sytuacyjnego.

2. Dla wysokości podziałki 1:100 aż do 1:200 z uwzględnieniem postanowień podanych pod C, dotyczących się przekrojów podłużnych.

W profilu podłużnym przedstawić nadto należy szczególnie oprócz teraźniejszego a według okoliczności projektowanego dna rzeki i obu brzegów, tak teraźniejszy jakoteż zamierzony stan wody najniższy, średni i najwyższy, tudzież jazy, jeżeli istnieją lub mają być nowourządzone.

IV. Profile poprzeczne, odpowiadające profilowi podłużnemu, w których oprócz obudwu brzegów, osi i płaszczyzny porównawczej uwidocznić należy rodzaj gleby, stan wody, najniższy, średni i najwyższy, tudzież przedmioty w tych przekrojach leżące, jak np. groble, jazy, roboty regulacyjne itp.

Do tych przekrojów poprzecznych, jakoteż do przekrojów węgielnych, gdyby były potrzebne, używać należy dla wysokości zazwyczaj tej samej podziałki, co dla

wysokości przekroju podłużnego, jeżeli jednak profile te są bardzo wielkie, można zmniejszyć podziałkę według okoliczności do 1:300, 1:400 lub 1:500.

Ilość sporządzanych przekrojów poprzecznych zależy od zachodzących stosunków miejscowych i od rodzaju przedsiębiorstwa.

W każdym jednak razie należy sporządzić:

1. Dla regulacyi rzek, uwzględniając ile możności miejsca charakterystyczne przepływu, jakoteż miejscowości, których natura osobliwie utrudnia wykonywanie zamierzonych robót, najmniej 2 profile poprzeczne na każdy kilometr głównych biegów wody, a najmniej 1 profil poprzeczny na każdy kilometr podrzędnych biegów wody.

2. Dla budowy kanałów taką ilość profilów poprzecznych, jaka będzie potrzebna do ocenienia, ile wody kanały pochłaniać mogą i do obliczenia w przybliżeniu ilości wybrania ziemi.

V. Rysunki planów szczegółowych konstrukcyi budowli regulacyjnych i budowli do obrony brzegów, jazów, mostów i wszelkich innych ważniejszych robót na podziałkę 1:50 aż do 1:100.

VI. Kosztorys sumaryczny tak całkowitej roboty, która ma być wykonana, jak i obliczony średnio na jedność miary (kilometra, hektara) owej przestrzeni, która ma być ulepszona, z szczególnym względem na następujące rubryki:

1. Roboty ziemne i karczunki.
2. Właściwe roboty regulacyjne i wszelkie utwierdzenie brzegów, stoków i łoża rzeki.
3. Budowle inżynierskie (mosty, wiadukty, syfony, zbiorniki itd.).
4. Jazy i progi.
5. Roboty poboczne (przypory murowane, bruki, jakoteż obsiew, odarnianie i obsadzenie brzegów, grobel).
6. Wykup gruntów i wszelkie wynagrodzenia.
7. Urządzenia machinowe.
8. Wydatki administracyjne podczas budowy.
9. Rozmaite.
10. Nieprzewidziane wydatki wyrażając kwotę w odsetkach od całej sumy na budowę wprzód podanej.

Jeżeli w związku z poprawą biegu wód wykonane być mają równocześnie roboty, mające na celu nawodnianie i odprowadzanie wody, kosztorysy tych ostatnich robót oddzielić należy od kosztorysów melioracyi głównej, ale w tych kosztorysach także roboty główne podzielić według rubryk powyższych.

VII. Sprawozdanie wyjaśniające i uzasadniające projekt pod względem technicznym i ekonomicznym. W szczególności wyluszczyć tu należy: rozciągłość zamierzonej melioracyi, skuteczność projektowanych przekopów, wybór nowych przekrojów przepływu i spadków, mianowicie ze względem na stosunki istniejące w przyległych częściach rzeki, wysokości wody obserwowane na wodowskazach, wysokość i trwanie najwyższego wodostanu, opady atmosferyczne w porzeczu stwierdzone pomiarami ombrometrycznymi według ich wysokości, czasu trwania i rozkładu, ilości przepływu, jeżeli były mierzone w pewnych przekrojach rzeki, i znalezione rodzaje naniosu, ilość wody, która w obec istniejących stosunków klimatycznych i gruntowych ma być spuszczone, gdy chodzi o jej odprowadzenie a napuszczona, gdy chodzi o nawodnienie, wpływ spodziewanego obniżenia się stanu wody gruntowej, jakoś pod względem geologicznym i fizycznym naziomu, na który rozciągają się roboty melioracyjne, stosowność systemu obranego do odwo-

dnienia lub nawodnienia, skuteczność przyrządów machinowych, które mają być użyte.

W sprawozdaniu tem szczególnie zwrócić należy uwagę na wyjaśnienie dotychczasowych stosunków ekonomicznych, jakoteż korzyści, jakie mają być osiągnięte przez wykonanie przedsiębiorstwa w porównaniu z dotychczasowymi wartościami urządzeń i nieruchomości. Osobnego badania teraźniejszych wartości ziemi dla obliczenia dochodu można zaniechać, podając natomiast czysty dochód katastralny dwadzieścia pięć razy wzięty.

Zarazem wyjaśnić należy w sprawozdaniu szczegółowy program budowy i podać kosztorys sumaryczny utrzymania w dobrym stanie robót, których wykonanie jest proponowane.

B. Co do projektów szczegółowych.

Projekta szczegółowe zawierać mają:

I. Plan sytuacyjny szczegółowy na skalę między 1:2000 a 1:5000 mianowicie takiej wielkości, aby przeznaczenie i rozporządzenie projektowanych robót wyraźnie było przedstawione.

Plan sytuacyjny uczynić należy dokładnym obrazem naziomu przez narysowanie oznakowanych przekrojów poziomych lub wpisanie oznak niwelacyjnych odpowiednio rozłożonych a nadto przedstawić mianowicie:

a) Dla regulacyi rzek.

1. Istniejące łóżysko rzeki odniesione do stanu zera z jej odnogami, brzegami, wyspami, ławicami piasku, kierunkiem prądu, oznakami niwelacyjnymi powierzchni wody i jej głębokości, tudzież budowlami znajdującymi się w korycie rzeki lub z niem graniczącymi, jakoto: jazami, upustami, groblami, budowlami regulacyjnymi, ścieżkami do holowania, zakładami o wodnych motorach, mostami, kładkami, komunikacyami wodowskazami.

2. Zamierzone linie regulacyjne z osią i sytuacją przekrojów poprzecznych. przekopy, groble, bolwarki, tamy, osłony brzegów, jazy, zakłady do osuszania bagien, gościńce, drogi, miejsca na skład materyałów.

3. Granice powodzi, tudzież leżące w ich obrębie osady, zakłady przemysłowe, budynki, drogi, gościńce, koleje żelazne, groble, urządzenia do odprowadzania wody i nawodniania.

b) Dla odprowadzania wody i nawodniania.

1. Odgraniczenie powierzchni przeznaczonej do ulepszenia, razem ze znajdującymi się na tej powierzchni biegami wód, jeziorami, stawami, bagnami, osadami, budynkami mieszkalnymi, zakładami gospodarczymi i przemysłowymi, gościńcami, mostami, jazami, tamami i groblami.

2. Kanały nowo projektowane, aż do osiągnięcia dalszego odpływu i inne nowe roboty, w szczególności urządzenia machinowe i do osuszenia bagien służące, w razie ich użycia.

3. Gdy chodzi o nawodnienie, osobliwie ważniejsze szczegóły co do doprowadzenia, rozkładu i odprowadzenia napowrót ilości wody potrzebnych do nawodnienia pojedynczych części naziomu.

4. Naznaczenie drenowań połączonych z kanalizacją lub oddzielnie wykonać się mających urządzeń drenowych, których osobny rysunek objaśniający dołączyć należy.

II. Przekrój podłużny specjalny tych części rzeki, które mają być uregulowane lub kanałów, które mają być założone z użyciem dla długości takiej samej podziałki jak do planu sytuacyjnego szczegółowego, lub nawet kilkakrotnie większej, jeżeli okoliczności tego wymagają, dla wysokości zaś podziałki 1:100 aż do 1:200.

Przekrój podłużny specjalny ma zawierać:

1. Wysokość tak teraźniejszych łóżysk przekopów rzecznych lub kanałów jak i tych, które przez regulacyą lub jazy mają być osiągnięte.

2. Wodostan najniższy, średni i najwyższy, ten ostatni oddzielnie podług stanów średnich i nadzwyczajnych powodzi.

3. Wysokość brzegów, o ile chodzi o znaczniejsze budowy lub o urządzenia na naziomiu nierównym; we wszystkich innych przypadkach dostatecznem jest przedstawienie naziomu na osi przekopu lub kanału.

4. Ważniejsze przedmioty, np. wodowskazy, jazy, mosty, drogi, groble, punkta stałe.

5. Oznaczenie jakości naziomu pod względem geologicznym.

6. Podanie względnego spadku istniejącego i zamierzonego, otrzymanego przez iloraz z podzielenia spadku bezwzględnego przez długość odpowiedniej części rzeki, wyrażonego w ułamku dziesiętnym, np. $I=0.000563$.

III. Zbiór przekrojów poprzecznych z zachowaniem postanowień podanych pod A IV i C wypracowanych, przyczem dla regulacyi rzek, na jeden kilometr głównych biegów wód zdjąć i wyrysować należy przynajmniej cztery przekroje poprzeczne — na jeden kilometr dopływów bocznych — jeżeli istnieją, przynajmniej dwa takie przekroje, zaś do budowy kanałów taką ilość przekrojów poprzecznych, jaka jest potrzebna do ocenienia, ile wody kanały pochłaniać mogą i do obliczeń wybrania ziemi.

Gdyby z przyczyny kształtu naziomu było to pożądanem, niektóre z tych przekrojów poprzecznych przedstawiać mają przekrój całkowity powierzchni, która ma być ulepszona.

IV. Plany szczegółowe konstrukcyi budowli do regulacyi i obrony brzegów, upustów, jazów, tam, przewalów, mostów, przepustów, syfonów, jakoteż innych ważnych robót na skalę 1:50 aż do 1:100.

Gdyby miano zaprowadzić urządzenia machinowe, przedłożyć należy typowe rysunki takowych.

V. Kosztorys sumaryczny z uwzględnieniem robót głównych tej samej nazwy, wyszczególnionych w kosztorysie projektu ogólnego i przepisów podanych w tej mierze pod A, ustęp VI.

C. Postanowienia dla projektów ogólnych i szczegółowych.

I. W planach projektów, które winny być opatrzone objaśnieniem znaków, odznaczyć należy:

W planach sytuacyjnych:

1. Granice powierzchni na przedsiębiorstwo zajętej zielono.
2. Wody istniejące jasno-błękitno a powierzchnie powodzią zalewane również błękitno ale barwą odpowiednio jaśniejszą.
3. Istniejące drogi jasno-brunatno.
4. Wszystko inne (granice, budynki, komunikacje, linie brzegowe, jazy, tamy itd.) czarno.
5. Przekroje poziome ciemno-brunatno.

6. Projektowane nowe roboty, a mianowicie:

- a) budowle, które mają być wzniesione, osi i profile poprzeczne z oliczbowaniem, jakoteż linie kierunkowe regulacyi rzek i szlaki kanałów barwą cynobru, powierzchnie temi szlakami objęte ciemno-błękitną;
- b) linie kierunkowe komunikacyi barwą karminu, powierzchnie między nimi zawarte taką samą barwą jasną.

7. Oznaki niwelacyjne taką samą barwą jak to, do czego się odnoszą.

W planach profilowych:

a mianowicie w przekrojach poprzecznych istniejące dna rzek i kanałów, tudzież obadwa brzegi liniami czarnymi pełnymi, w przekrojach podłużnych dno i brzeg prawy także czarnymi pełnymi, brzeg lewy czarnymi kropkowanymi, do zdjętych oznak niwelacyjnych naziomu, koryta, grobel i tam itp., jakoteż do wszystkich istniejących a w przekroju leżących przedmiotów, używać należy podobnież czarnego odcienia barwy; zdjęte wodostany oznaczyć, wpisać i oznakować należy błękitno; projektowane barwą cynobru, przyczem, gdyby miano przedstawić powierzchnię wody, spiętrzonej i gruntowej, uczynić to należy liniami kropkowanymi w barwach odpowiednich odcieni.

Do przedstawienia rysunkowego wszystkich nowych robót w przekroju leżących, do ich napisów i liczb używać należy barwy cynobru, do wykonać się mających przedmiotów karminu jasnego, do powierzchni na zniesienie przeznaczonych barw żółtych.

II. Plany sytuacyjne zwrócone być powinny zwyczajnie górą ku północy a lewym brzegiem ku zachodowi a w każdym razie kierunek południka nakreślić należy dokładnie i wyraźnie.

III. Przekroje podłużne następować powinny zgodnie z odpowiednimi planami sytuacyjnymi, w kierunku biegu rzeki, od lewej ręki ku prawej; oznaki niwelacyjne odnosić się mają ile możliwości do bezwzględного wzniesienia po nad morze adryatyckie, a przeto cała niwelacya winna zgadzać się z niwelacyą c. k. instytutu geograficznego wojskowego w Wiedniu. Gdyby to było niemożliwem, poziom normalny obrać należy poniżej najniższego punktu powierzchni o którą chodzi, iżby wszystkie punkta niwelacyjne miały rzędne dodatne.

Zresztą tego samego poziomu normalnego użyć należy do wszystkich planów każdego operatu. Gdyby z powodu znacznych spadków potrzebne były stopniowania poziomu w przekrojach podłużnych, następować one winny co dziesięć metrów.

W przekrojach podłużnych oznaki niwelacyjne naziomu pisze się po lewej stronie swoich rzędnych; oznaki niwelacyjne projektu razem z wynikającymi różnicami (zbiorek lub nasypek) z prawej strony wyżej. Oprócz tego umieścić należy oznaki niwelacyjne wysokości naziomu, dna, korony grobel i wodostanów (te ostatnie błękitno) napisami z boku objaśnione. Po nad ciągiem niwelacyi pisze się nazwiska gmin, granie itd.

Stanowisko i opis przekrojów planów sytuacyjnych, przekrojów podłużnych i poprzecznych winny zgadzać się z sobą w taki sposób, aby nie mogła zachodzić wątpliwość co do tożsamości punktu na rozmaitych planach.

Stanowiska obiera się podług kilometrów a odległość punktów pośrednich liczy się zawsze od poprzedniego kilometra (np. 2+400 oznacza punkt oddalony od początkowego punktu niwelacyi o 2 kilometry więcej 400 metrów, razem o 2400 metrów). Te stanowiska kilometrowe oznacza się tak w planach sytuacyjnych jak i w przekrojach podłużnych grubszymi cyframi i obwódkami, w tych zaś

ostatnich przekrojach nadto grubiej nakreślonymi rzędnymi. Oznaczenie przekrojów poprzecznych odpowiadać ma oznaczeniu odpowiednich punktów przekroju podłużnego (np. profil poprzeczny 3 + 340, 3 + 380, 4 + 0 itd.).

IV. Rysunki i pisma, które mają być przedstawione, składać należy zwyczajnie tak, aby miały 21 centymetrów w szerz a 34 wzdłuż i każdy akt opatrzyć zewnątrz napisem.

Gdyby składanie w powyższym formacie nie było odpowiedniem z przyczyny rozmiarów powierzchni, o którą chodzi, przedstawić należy operaty w osobnych tekach.

Wszystkie projekta winny być datowane i podpisane przez autora.

Podziałkę pomniejszającą, jakiej używano, uwidocznic należy na każdym załączniku i wyrazić liczbami odpowiedni stosunek nad podziałką, do której należy.

V. Za jedność miary używać należy metra, a tam gdzie dla słusznych powodów wpisaćby wypadło inne miary krajowe, dopisać należy obok odpowiednie wartości w miarze metrycznej.

VI. Jeżeliby jednocześnie z zamierzoną melioracją projektowano komasację gruntów rolnych lub podział gruntów spółnych, wykazać należy przy przedstawieniu projektu, jakie już kroki poczyniono na zasadzie istniejących ustaw dla wykonania komasacji lub podziału i z jakim skutkiem.

Postanowienie końcowe.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia 1 stycznia 1887.

Co się tyczy projektów po tym terminie ministerstwu rolnictwa przedstawionych, które dowodnie wygotowane zostały przed ogłoszeniem niniejszego rozporządzenia, jeżeliby w jakim względzie nie czyniły zadość jego postanowieniom, nie będą odrzucone, jeżeli zresztą okażą się odpowiedniemi.

Taafe r. w.

Falkenhayn r. w.

2.

Rozporządzenie ministerstwa rolnictwa, wydane w porozumieniu z ministerstwem spraw wewnętrznych dnia 18 grudnia 1885,

tyczące się sporządzania i przedstawiania projektów ogółowych do robót, mających na celu nieszkodliwe odprowadzanie wód górskich (ujęcia dzikich potoków).

Na zasadzie i w wykonaniu postanowień §§. 9 i 11 ustawy z dnia 30 czerwca 1884 (Dz. u. p. Nr. 117) o robotach, mających na celu nieszkodliwe odprowadzanie wód górskich, postanawia się pod względem sporządzania i przedstawiania odpowiednich projektów ogółowych co następuje:

I. Sporządzanie projektu ogółowego.

Projekt ogółowy, na podstawie którego wykazaną być ma publiczna pożyteczność podjętego przedsiębiorstwa, w myśl §. 10 ustawy, obejmować ma:

1. Przedstawienie stosunków ważnych dla przedsiębiorstwa w obszarze dzikiego potoku (obszar opadów atmosferycznych wody górskiej, która ma być ujęta).

W szczególności należy tu zbadać: dokładne oznaczenie obszaru zamierzonej czynności, położenia i rozległości obszaru dzikiego potoku i jego stosunki orograficzne, geologiczne i klimatyczne; działalność dzikiego potoku i prawdopodobne jej przyczyny; czas pierwszych naniesionych osadów, o ile jest znany i peryody, w których inne następowały, stosunki zalesienia z odróżnieniem stosunków obszaru dzikiego potoku w ogólności, od stosunków w bezpośredniej okolicy dzikiego potoku; stosunki gospodarstwa leśnego, istniejącego obecnie w obszarze dzikiego potoku, wady jego, jeżeli im podlega, tudzież środki do ich uchylenia; sposób zagospodarowania i użytkowania gruntów rolnych w obszarze dzikiego potoku i chów bydła tamże; pogorszenie się gleby jeżeli już nastąpiło i szkody ztąd powstałe; niebezpieczeństwa istniejące lub przewidywane w razie pozostawienia teraźniejszego stanu i korzyści, które ujęcie wody przyniesie bezpośredniej i najbliższej okolicy dzikiego potoku; наконец wpływ przedsiębiorstwa na fabryki już to istniejące, siłą wody w ruchu utrzymywane, już też od większej ilości wody zależne, jakoteż na wody przyległe.

2. Obraz sytuacyjny z nakreślonemi w przybliżeniu granicami obszaru zamierzonej czynności (perimetru, obszaru budowy §. 1 ustawy) i z oznaczeniem robót tak w samemże korycie jak i za jego obrębem.

Obraz ten składa się:

a) Z mapy przeglądowej.

Tu służyć może mapa jeneralnego sztabu za podziałkę 1:75000 lub 1:25000, która ma obejmować cały obszar dzikiego potoku, a w razie potrzeby jego najbliższą okolicę i przekroje poziome, potrzebne do przedstawienia naziomu razem z odnoszącemi się do nich oznakami niwelacyjnemi. Obszar dzikiego potoku oznaczyć należy barwą jasno-błękitną, przybliżony zakres roboty oznaczyć obwódką fioletową. Mapa przeglądowa ma nadto zawierać oznaczenie wszystkich urządzeń do spiętrzania, utrwalenia i odprowadzania (zamknięcia dolin, przewałów, przyrządów do odwodniania itd.) już istniejących lub przez przedsiębiorcę zamierzonych, tudzież wszelkie istniejące większe opłoziska, wąwozy lub debry.

b) Z planu szczegółowego.

Plan szczegółowy ma być wygotowany na podziałkę 1:1000 najwięcej aż do 1:5000 i powinien obejmować tylko owe części zakresu robót, w których mają być wykonane budowy lub inne roboty, mające na celu nieszkodliwe odprowadzanie wody.

W tym planie sytuacyjnym, który powinien być zwrócony górnym brzegiem ku północy a lewym ku zachodowi, przedstawić należy warstwowanie naziomu w przekrojach poziomych, ciemno-brunatną barwą nakreślonych; nadto odrysować należy wszelkie, w tej części zakresu robót leżące miejscowości, wioski, osobne budynki, gościńce lub koleje żelazne, drogi i ścieżki, mianowicie zaś wszelkie wody płynące, kanały, urządzenia do nawodniania, odwodniania lub skrapiania; wody stojące lub zabagnione grunta, nakoniec upłazy, wąwozy, debry i używać do tego należy nakreśleń przyjętych w katastrze. Istniejące już urządzenia do spiętrzania, utrwalania i odprowadzania, oznaczać należy czarną barwą a te, które dopiero mają być wykonane, cynobrem.

3. Przekrój podłużny z uzupełniającemi go ważniejszymi przekrojami poprzecznymi.

Przekrój podłużny całej rozciągłości wody, która ma być ujęta, jakoteż dopływów, które wchodzą w zakres tej budowy, sporządzać należy w dwóch egzemplarzach.

Jeden egzemplarz na podziałkę 1:1000 na długość a 1:100 aż do 1:200 na wysokość, ze stopniowaniem płaszczyzny porównawczej co dziesięć metrów.

Drugi egzemplarz na podziałkę 1:1000 tak na długość jak i na wysokość ze stopniowaniem płaszczyzny porównawczej co sto metrów.

W obu egzemplarzach przekroju podłużnego oznaczyć należy wszystkie już istniejące urządzenia do spiętrzania lub utrwalania (czarno), jakoteż urządzenia takie nowo powstać mające (cynobrem), a spodziewane odsypiska (bladło-różowo).

Oznaki niwelacyjne umieścić należy w obu egzemplarzach, w drugim jednak tylko o tyle, o ile jasność obrazu na tem nie straci.

Do przekroju podłużnego dołączyć należy pewną ilość przekrojów poprzecznych, tak głównych jak i pobocznych wód, a to w podziale 1:100 aż do 1:200; skład gleby łożyska, jakoteż obu ścian uwidocznić należy odeieniami barw a pokłady warstw cieniowaniem.

Stanowiska i opisy przekrojów podłużnych i poprzecznych, tudzież planów sytuacyjnych winny zgadzać się z sobą w taki sposób, aby nie mogła zachodzić wątpliwość co do tożsamości punktu na rozmaitych planach.

4. Plany (typy schematyczne, gdy robota jest prostsza) zamierzonych robót dla spiętrzania, utrwalania i odprowadzania. Plany te (lub typy), gdy się tyczą większych robót budowniczych, wygotować należy na podziałkę 1:100, gdy mniejszych, jak sączki itp. na podziałkę 1:20 aż do 1:50. Roboty dla spiętrzania i utrwalania przedstawiać należy tak na planie, jakoteż w profilu i w przekroju i dołączyć zwięzły opis budowy; gdy chodzi o mniejsze roboty budownicze, dostatecznem jest przedstawienie ich w przekroju.

We wszystkich mapach i planach w rozporządzeniu niniejszem przepisanych, za jedność miary używać należy metru i w każdym tego rodzaju załączniku operatu umieścić podziałkę zmniejszenia i umieścić u góry odpowiednie liczby stosunkowe.

5. Sumaryczny wykaz tych zarządzeń w zakresie robót, które mają wykonać lub uwidocznić skuteczność zamierzonych budowli w łożysku rzeki, — albo usunąć przeszkody i zawady, zamiar ten utrudniające.

Tutaj należą mianowicie roboty mające na celu uzyskanie materiału i urządzenie komunikacji na przestrzeni robót (drogi, koleje, kładki itp.), jakoteż zapobieżenie tworzeniu się zagrażających pracom w łożysku urwisk, upławów, zapór itp., tudzież roboty dla odprowadzania wody, umocnienia gruntu, opłocenia, zalesienia itd., ażeby przestrzeń, na której się roboty odbywają, dostatecznie zabezpieczyć od wpływów elementarnych.

Do odwodnień większej rozciągłości, które wymagają znaczniejszych budowli, jakoto sztolni, kanałów, głębokich wrzynek itp., lub całego systemu takich urządzeń, przedstawić należy osobny projekt i w planie sytuacyjnym oznaczyć odpowiednie obszary, które mają być odwodnione.

6. Kosztorys sumaryczny robót w łożysku, tudzież innych zarządzeń na przestrzeni robót.

Kosztorys ten obejmować powinien cały wymiar robót, które mają być wykonane i zawierać ma nie tylko pojedyncze kategorie robót technicznych, jakoto:

roboty ziemne i regulacyjne, budowy, skarpowania, opłotkowania, zalesienia, zadrufienia, urządzenia komunikacyi, odwodnienia itp., wraz z odpowiedniami analizami i wykazami cen, ale także dalsze środki na przestrzeni robót, jakoto: całkowite lub częściowe wywłaszczenia w myśl §§. 4 i 6 ustawy, tudzież kosztu na wykup gruntu i wynagrodzenia.

W kosztorysie tym podać należy także odpowiednią kwotę na wydatki administracyjne podczas budowy i na potrzeby nieprzewidziane, w odsetkach od sumy kosztów budowy poprzednio obliczonej.

7. Oznaczenie w przybliżeniu czasu potrzebnego do zupełnego wykończenia wszystkich robót tak w korycie, jak i na całej przestrzeni robót.

II. Przedstawienie projektu ogółowego.

Projekt ogółowy podać należy do właściwej Władzy administracyjnej krajowej (według okoliczności do komisji krajowej. §. 23 ustawy).

Władza krajowa (komisja krajowa) winna odbyć pertraktacyę, jaką uzna za stosowną do ustalenia własnej opinii, a przytem w szczególności, jeżeli projekt nie był ułożony przez c. k. oddział techniczno-leśny do ujęcia dzikich potoków, co do tego projektu zasięgnąć zdania naczelnika właściwej siedziby tego oddziału (dla Czech, Morawy, Śląska, Galicyi i Bukowiny w Cieszynie, zaś dla innych krajów w Willach), który to projekt następnie przedstawić należy Ministrowi rolnictwa w celach w §. 10 ustawy oznaczonych.

III. Uzupełnienie projektu ogółowego celem wyłożenia go w gminie i odbycia pertraktacyi komisyjnej.

W myśl §. 11 ustawy, gdy Minister rolnictwa uzna przedsiębiorstwo za dzieło publicznej użyteczności a projekt ogółowy za odpowiedni, projekt ten celem dalszej pertraktacyi uzupełnić należy wykończeniem planu sytuacyjnego i dołączeniem zbioru objaśnień i tak uzupełniony złożyć Władzy administracyjnej powiatowej (a według okoliczności komisji powiatowej, §. 23 ustawy).

Uzupełnienia tego dokonać należy w następujący sposób:

1. Plan sytuacyjny sporządzony być ma na podziałkę 1:1000 a najwięcej 1:5000 i obejmować winien całą przestrzeń robót, którą otoczyć należy obwódką fioletową, jej zaś najbliższą okolicę w miarę potrzeby a najmniej na rozległość 200 metrów.

W planie sytuacyjnym wyrysować należy: sekcye i parcele katastru z ich liczbami, tudzież wszelkie narysy, znajdujące się w katastrze i uzupełnienia zdjęte wyłącznie dla przedsiębiorstwa, mianowicie wody płynące, jeziora, stawy, kanały, urządzenia do odwodniania, nawodniania i zraszania i wody stojące, grunta zabagnione, miejsca na skład materiałów, drogi, kładki, koleje, ścieżki dla bydła, upłazy, parowy, debry, grupy skał, jakoteż zakłady przemysłowe, jeżeli takowe się znajdują.

Naziom oznaczyć należy przekrojami poziomymi wraz z oznakami niwelacyjnymi barwą ciemno-brunatną, pionowe odstępy przekrojów poziomych przyjąć należy według istniejących stosunków naziomu, ale nawet wtedy, gdy spadki są bardzo wielkie, nie powinny one wynosić więcej nad 20 metrów; parcele gruntowe i budowlane zakładać należy podług stanu, w jakim będą w czasie zdejmowania planu jasnymi odcieniami barw, zgodnie z przepisami istniejącymi dla katastru.

Kanały sączkowe oznaczyć należy, jeżeli są odkryte, linią błękitną, jeżeli kryte, błękitną i czerwoną równolegle biegnącą.

Parcele gruntowe, których zupełne wywłaszczenie w myśl pierwszego ustępu §. 4 ustawy z dnia 30 czerwca 1884, Dz. u. p. Nr. 117, jest proponowane lub części takich parcel. zakreskować należy pełnemi liniami, te zaś parcele gruntowe, których tylko częściowe wywłaszczenie lub tolerowanie, w myśl drugiego ustępu §. 4 i pierwszego ustępu §. 6 jest proponowane, zakreskować liniami przerywanemi barwy karminowej.

Co się tyczy wyrysowania istniejących w obrębie robót dawniejszych lub zamierzonych nowych urządzeń do spiętrzania, utrwalania lub odprowadzania wody, w tej mierze trzymać się należy postanowień podanych wyżej pod I 2, lit. b.

2. Do planu sytuacyjnego w taki sposób uzupełnionego, przyłączyć należy następujące tablice przeglądowe:

- a) wykaz wszystkich parcel a w miarę okoliczności części parcel w obrębie robót leżących z wymienieniem posiadaczy i rodzaju uprawy, uporządkowany podług następstwa numerów parcel; Wzór A.
- b) wykaz tych parcel lub części parcel na przestrzeni robót leżących, co do których proponowane jest zupełnie wywłaszczenie w myśl pierwszego ustępu §. 4 ustawy; Wzór B.
- c) wykaz parcel na przestrzeni robót leżących, których częściowe tylko wywłaszczenie lub tolerowanie w myśl drugiego ustępu §. 4 a względnie pierwszego ustępu §. 6 jest zamierzone; Wzór C.
- d) wykaz uprawnionych do użytkowania wody, których prawa mogłyby być naruszone przez zamierzoną regulacyą i odprowadzenie dzikiego potoku; Wzór D.
- e) nakoniec dołączyć należy do planu sytuacyjnego wykaz żądań, z którymi przedsiębiorca zamierza się zgłosić w myśl §. 3 ustawy a dotyczących się wydania mu materyałów i użycia cudzych gruntów do zwiezenia, złożenia i przysposobienia materyałów, jakoteż do wybudowania mieszkań dla zawia-dowców budowy i robotników; podać tu trzeba położenie potrzebnych gruntów, ich numera parcelacyjne, nazwiska właścicieli i to wszystko, co może posłużyć do jak najdokładniejszego określenia żądania.

Postanowienie końcowe.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej z dniem 1 maja 1886.

Co się tyczy projektów, które po tym terminie będą wzięte pod rozwagę ale dowodnie wygotowane zostały przed ogłoszeniem niniejszego rozporządzenia, nie należy kwestyonować zboczeń od niniejszych przepisów, jakieby się w nich znalazły, o ile zresztą projekta te okażą się odpowiedniami tak ze względu na ustawę z dnia 30 czerwca 1884, Dz. u. p. Nr. 117, jak i pod względem technicznym.

Taafe r. w.

Falkenhayn r. w.

Wzór A.

Przestrzeń robót

W y k a z

wszystkich parcel i części parcel w przestrzeni robót leżących, tudzież nazwiska ich posiadaczy i rodzaj uprawy.

[illegible]

Wzór 13.

Starostwo powiatowe

Przestrzeń robót

W y k a z

parcel lub części parcel na przestrzeni robót leżących, co do których proponowane jest zupełne wywłaszczenie w myśl pierwszego ustępu §. 4 ustawy z dnia 30 czerwca 1884 (Dz. u. p. Nr. 117).

[illegible]

W y k a z

parcel na przestrzeni robót leżących, co do których proponowane jest wyłączenie ograniczone lub tolerowanie w myśli drugiego ustępu §. 4 a względnie pierwszego ustępu §. 6 ustawy z dnia 30 czerwca 1884, Dz. u. p. Nr. 117.

Gmina katastralna	Cała	Część	Właściciela		Rodzaj uprawy								Krotkie uzasadnienie proponowanego wy- łączenia	Środki proponowane	Uwaga	
	powrót	Nr.			Nr. domu	rola	łąka	ogród	włocenia	pastwisko	hala	las				jezioro, bagno, staw
			Nazwisko	Miejsce zamieszka- nia		w deklaracjach i egzemplach tymczasowych										
n. p.																
Gorlice	125		Kilma Jan	Gorlice	11	2-036										
"		128	"	"	11		0-940									
"		247	Gutina Gorlice	"					6-021							
Dobca	98		Olśca Piotr	Tyliz	23						20-412					
"	213		Haerzek Adam	Bobra	13						3-191					
Piwieczna		1039	Mazur Wojciech	Piwieczna	32					1-904						
															Tu i owadzie bagniste	W części zachłodniej zabro- nić pasania bydła.

Starostwo powiatowe

Wzór D.

Przestrzeń robót

W y k a z

uprawnionych do użytkowania wody, których prawa mają być naruszone przez zamierzoną w myśl ustawy z dnia 30 czerwca 1884, Dz. u. p. Nr. 117 regulacyą dzikiego potoku i jego odprowadzenie, tudzież środki proponowane.

Gmina katastralna	Nr. parceli	Właściciele			Rodzaj prawa wodnego	Środki proponowane	Uwaga
		Nazwisko	Miejsce zamieszkania	Nr. domu			
u. p. Zakopane	132	Obroktu Jędrak	Zakopane	8	Młyn z jazem.	Podwyższenie o 0.2 metra jazu.	
"	134	Roj Jan	"	11	Tarłak z upustem.	Przeniesienie uścia do upustu o 12 metrów.	
Poronin	21	Chramiec Paweł	Poronin	23	Folusz z jazem i upustem.	Zniżenie jazu o 0.5 metra i zmianą nadbieżnego na podsiębierne.	

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w radzie państwa reprezentowanych

wychodzić będzie nakładem c. k. drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu I. Singerstrasse Nr. 26 także w roku 1886 w języku niemieckim, włoskim, czeskim, polskim, ruskim, słowieńskim, illirysko-kroackim i rumuńskim.

Cena prenumeracyjna egzemplarza Dziennika ustaw państwa wynosi za cały rocznik 1886 w którymkolwiek z ośmiu języków **2 zł. 50 c.** i można go odbierać osobiście lub będzie posyłany bezpłatnie.

Roczniki 1849 aż do 1863 włącznie kosztują 30 zł.; roczniki 1864 aż do 1885 włącznie kosztują 44 zł.

Pojedyncze roczniki wydania niemieckiego dostać można po następujących cenach:

Rocznik	1849 za	2 zł. 10 c.
"	1850 "	5 " 25 "
"	1851 "	1 " 30 "
"	1852 "	2 " 60 "
"	1853 "	3 " 15 "
"	1854 "	4 " 20 "
"	1855 "	2 " 35 "
"	1856 "	2 " 45 "
"	1857 "	2 " 85 "
"	1858 "	2 " 40 "
"	1859 "	2 " — "
"	1860 "	1 " 70 "
"	1861 "	1 " 50 "
"	1862 "	1 " 40 "
"	1863 "	1 " 40 "
"	1864 "	1 " 40 "
"	1865 "	2 " — "
"	1866 "	2 " 20 "
"	1867 "	2 " — "

Rocznik	1868 za	2 zł. — c.
"	1869 "	3 " — "
"	1870 "	1 " 40 "
"	1871 "	2 " — "
"	1872 "	3 " 20 "
"	1873 "	3 " 30 "
"	1874 "	2 " 30 "
"	1875 "	2 " — "
"	1876 "	1 " 50 "
"	1877 "	1 " — "
"	1878 "	2 " 30 "
"	1879 "	2 " 30 "
"	1880 "	2 " 20 "
"	1881 "	2 " 20 "
"	1882 "	3 " — "
"	1883 "	2 " 50 "
"	1884 "	2 " 50 "
"	1885 "	2 " 50 "

Roczniki wydań w innych 7 językach z lat 1870 do 1885 włącznie, dostać można po tych samych cenach co wydanie niemieckie.

NB. Posyłki Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły niepełne, reklamować należy najpóźniej w przeciągu czterech tygodni.

Po upływie tego terminu reklamujący zapłacić winni należytość handlową ($\frac{1}{4}$ arkusza za 1 c.).

Po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza za 1 c.) dostać można w c. k. drukarni nadwornej i rządowej pojedynczo każdą część roczników 1864 aż do 1885 włącznie; natomiast części roczników 1849 aż do 1863 włącznie można dostać pojedynczo, po powyższej cenie handlowej jedynie o ile zapas wystarczy.